

Доверителот согласно член 240 од Законот за извршување е должен по прием на решението од нотарот во рок од шест месеци да се обрати до судот и да даде изјава кај кој извршител судот да го достави предметот и во кој обем е намирено побарувањето за да извршителот продолжи со понатамошно извршување.

Доколку доверителот пропуштил во рокот од шест месеци по прием на решението од нотарот да даде изјава пред судот, ќе се смета дека доверителот го повлекол предметот и судот е должен да го констатира повлекувањето и постапката пред судот по предлогот да се запре.

Меѓутоа, доколку на доверителот не му е застарено правото да бара присилно извршување на побарувањето истиот може во законскиот рок од 10 години самиот да поднесе барање за извршување до надлежен извршител врз основа на решението за извршување со потврди на правосилност и извршност ставени од нотарот по чл. 246 став 5 од ЗИ.

Во извршните предмети во кои предлогот за извршување врз основа на веродостојна исправа е поднесен навремено, предложеното извршување е дозволено и е започната постапката за извршување, но не е завршена, се применува член 377 од Законот за облигационите односи за прекин на роковите за застареност. (согласно Заклучок на Врховен суд од 05.02.2014 година)

Извршителот не е овластен по службена должност да цени дали настапила застареност на правото да се бара присилно исполнување на обврската.

Должникот може да поднесе Приговор против неправилности при извршувањето во кој може да се повика дека настапила застареност и ако со правосилно Решение на Претседателот на основниот суд е утврдено дека настапила застареност на правото да се бара присилно исполнување на обврската (согласно чл.349 од ЗОО) извршителот е должен да го запре извршувањето.

Претседател на Управен одбор
на Комора на извршители,
Гордан Станковиќ

